

Latin nyelvű reneszánsz versek Mátyásról, Pannóniáról

Janus Pannonius

Hunyadi Jánosnak, Mátyás atyjának sírfelirata

Pannonföld bástyája, török had mennyköve, János
álmodik itt, ha ugyan fedheti sír röge őt.
Mert ahogyan Belgrádnál győzött volt a pogányon:
lett a halálon is úr, s látta meg élve a mennyt.
Ős Capitóliumot koszorús diadalmenet élén sok hős
járta be, - ám égbe csak ez maga szállt.

(Csorba Győző fordítása)

Antonius Thebaldeus

Corvin Mátyás sírjára

Corvint rejti e hamveder itt. Nagy tettei fenn
Hirdetik: „Isten volt!”. „Ember” – szólal a sors.
(Trencsényi-Waldapfel Imre fordítása)

Jacopo Piso

Mátyás király sírjára

Én, Mátyás nyugszom siromba temetve alatt itt,
Mily hatalom voltam, Ausztria veszte tanúm.
Félt a világ tőlem; két császár vesseje voltam;
nem győzött rajtam senki, csupán a halál.

Én, a királyoknak példája, vitézkaru Mátyás,
hamvadok itt, kit a sors oly hamar elragadott.
Morva-, Csehországnak fejedelmét is leigáztam
s büszke hadakkal jött hercegi lengyeleket.

Sok népet győztem, Bécs városa szintén enyém lett;
rettenetes voltam messze világok előtt.
Két császár seregén vettem sokszor diadalmat:
rómain és törökön, napnyugaton és keleten.

Még többet tennék, de a sors irigyelte világom
s árnyékká váltam, porladozik tetemem.
Lásd, ki valék: mily nagy hatalom; s ámbár a világon
századokig nevem él – egy rövid óra megölt.

(Geréb László fordítása)

Janus Pannonius

Könyörgés az Istenekhez a török ellen

hadba induló Mátyás királyért

Bontja a szent lobogót, viszi Mátyás a török ellen;
Rajta, segítsétek mind, egek istenei;
Add neki kardod, Mars; paripád, Castor; Phoebus íjjad;
Pallas, a vértedet; add, Herkules a buzogányt!
Vulcanus, kalapálg pánccelt, mit a dárda se tör be,

Achilles aminőt hord vala és Aeneas;
A csatavész közepette, fölébe borítva a pajzsod,
– Meg ne sebezhessek – védj te magad, Jupiter!
Ámde ha jobban esik lustán heverészetek ottfenn,
Szóljatok atyjának, küldje le őt körötök,
S nem kell más, maga is megvédi fiát a csatában,
Szórja az égből is gyorstüzű mennyköveit.

(Illyés Gyula fordítása)

Janus Pannonius

Mátyás Magyarország királyává választása

Hogy Magyarország trónján megpillantja a holló
Mátyást, örvend, s így károg az ősi madár:
Én, akit atyjának lobogóin vittek a harcba,
Átadnám örömet már a helyem, s ha talán
Én lehetek Mátyás zászlója s címere éke,
Több lesz mindennél és becsesebb ez a kegy.

(Kálnoky László fordítása)

Antonio Bonfini

Mátyás király budai palotája

Épített paloták, öntött szobrok, remek ajtók hirdetik,
ó Mátyás, nagyszerű szellemedet.
Sok diadalt nyertél, neved nem enyészik. Örökké
őrzi érc, márvány, virtusod és a betű.

(Geréb László fordítása)

Ugolinus Verinus

Mátyás király dicsérete

Hős Mátyás győztes lobogóját énekelem meg,
Kérlek Kalliopé, munkámban te segíts.
Mert ő, bár fegyverzörgés közt tölti el éltét,
Múzsák szép seregét, mondják, hogy szereti.
Pajzsa keresztény népeknek barbár török ellen,
Atyja dicsőségén túltesz a tetteivel.
Ellenség sorain, mint villám felleget, áttör,
S bárány módra remeg még a kemény török is.
Boldog pannon föld, ujjongj, e király a királyod,
Századok elmúlnak, míg ilyet ad az idő.

(Trencsényi-Waldapfel Imre fordítása)

Janus Pannonius

Pannónia dicsérete

Eddig Itália földjén termettek csak a könyvek,
S most Pannónia is ontja a szép dalokat.
Sokra becsülnek már, a hazám is büszke lehet rám,
Szellemem egyre dicsőbb, s általa híres e föld!

(Berczeli Anzelm Károly fordítása)